

[Boligministeren]

været fine nok. Men, sagde man, hvad nu, hvis det skøn, Boligselskabernes Landsforening har lavet over, hvad driftssikringen koster – og her havde man sagt, at den koster alt i alt 40 mill. kr., heraf statens andel 20 mill. kr. – ikke holder? Boligselskabernes Landsforenings folk har sagt, at de har lavet dette foreløbige skøn, men de regner med, at det holder; der kan dog være afvigelse på nogle ganske få millioner kroner. Det er den besked, vi har fået af Boligselskabernes Landsforening. Så har de sagt: all right, så må dette gå af på de 8 mill. kr. For det, der sker her, er jo, at et beløb, der ellers var lavet til en ramme, tager man noget fra og gør det til lovbundne udgifter. Man tager altså noget ud af rammen og siger: dette er herefter lovbundne udgifter. Men hvis det viser sig, at det ikke koster 40 mill. kr., men noget mere, så ædes der ind på de 8 mill. kr. Det er teknikken i det, det er forklaringen på det.

Så er det, hr. Wilhjelms siger, at han tror nok, at skønnet er så meget forkert, at der ikke bliver noget tilbage af de 8 mill. kr. Jeg vil blive overordentlig overrasket og skuffet over Boligselskabernes Landsforening, hvis det skulle vise sig at være tilfældet. Det kan jeg ikke tro, og derfor må jeg sige, at diskussionen om kriterierne for anvendelsen af de 8 mill. kr. bliver ikke bare en akademisk diskussion, det bliver en praktisk diskussion. Synspunktet er ganske enkelt, at man visse steder kan have haft reelle udlejningsvanskeligheder, og at man derfor har måttet sætte lejen lavere end efter reglerne for at få lejet ud. Man har på denne måde underbudgetteret, og det har været sagligt og økonomisk velmotiveret. Der kan være andre grunde til, at man har holdt lejen nede, men i det omfang det har været sagligt velmotiveret, er det i orden.

Så kan der være andre steder, hvor man ikke har haft eller ville få udlejningsvanskeligheder, hvis man fulgte reglerne, men alligevel kunne man tænke sig, hvis der var dækning for udtalelser af den art, der er citeret her, at man ikke havde fulgt spillets regler, men havde sat lejen for lavt, selv om man sagtens kunne leje boligerne ud, selv om huslejestigningerne alligevel ikke ville blive urimelige, hvad der så end ligger i det. I dette tilfælde havde man ikke villet følge spillets regler og var på denne måde kommet i vanskeligheder. Det, der siges her, er, at når man

sætter nogle penge til side for at hjælpe dem, der falder gennem sikkerhedsnettet, er dette nogle beløb, der er sat ind ekstra for at hjælpe, hvor man er kommet i vanskeligheder uden egen skyld. Og så siger man: disse penge, der skal deles ud efter et skøn, skal gives til dem, der i øvrigt har fulgt spillets regler, og ikke til dem, der har forsøgt at vælte spillet. Jeg mener, det er helt legitimt at gøre det på den måde, og det er den måde, vi gør det på.

Så spurgte hr. Keld Andersen, hvor planerne om byfornyelse blev af. Vi har arbejdet ganske meget med dem i boligministeriet. Det er en vældig teknisk og organisatorisk opgave. Vi havde håbet at kunne fremsætte et lovforslag her inden sommerferien, det havde vi strengt taget også lovet i lovgivningsprogrammet, og da vi havde diskussionen om hr. Kaj Hansens byfornyelsesforslag, sagde vi: vi venter lidt med en større diskussion, indtil vi har vores eget fremme. Der er problemer både med planlægningsmodellen og med indpasningen af en byfornyelsesindsats i hele den økonomiske politik. Der er afsat plads til en byfornyelse i investeringsplanredegørelsen, men en byfornyelse, der ikke er offentligt støttet, vil ikke komme i stand, og derfor bliver spørgsmålet også: hvordan er det på budgetoverslagene? Dertil må vi sige, at på de nuværende budgetoverslag er der ikke afsat midler til mere end en videreførelse af den nuværende saneringsindsats, dvs. en byfornyelsesindsats i den stil, som mange kunne ønske sig. Den kræver en omdisponering af offentlige midler, og det er der endnu ikke taget stilling til, men vi vil sende et forslag ud til høring i juni måned, så regner vi med at være kommet gennem med de tekniske problemer, og folketingets boligudvalg vil naturligvis også få et eksempel af det forslag, der sendes ud til høring. Når vi så har høringsresultaterne, vil der blive taget politisk stilling til det.

Så spurgte hr. Keld Andersen, hvordan man havde fundet frem til de brøker, der fandtes i boligsikringsloven med henblik på forhøjelsen af indkomsterne. Det var dette med 3/48 for det første barn, 5/48 for det andet osv. osv. Disse tal repræsenterer ikke nogen højere visdom. Dem har vi regnet os frem til baglæns. Vi har set på den historisk gældende boligsikringsordning. Vi har villet lave en ny, der ikke gav for mange over-